

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Capitis quarti partitio

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

- A sionem ad Fabianum Papam dedit, exortientes hareses acerrime infectatus est, nullam cum Hæreticis societatem iniit, Catholicorum Episcoporum familiaritate ad mortem usque constanter usus est? Caverat certe iam ante Iustinianum Nicæna Synodus, ne absente eo, cuius agebatur causa, sententia ferretur. Vnde præclare Pontianus Episcopus in Epistola ad Iustinianum. *In extremo Epistole vestre cognovimus, quod nos non mediocriter remordet, debere nos Theodoram, & scripta Theodoretæ, & Epistolam Iozæ damnare. Eorum dicta ad nos usque nunc minime pervenerunt. Quod si pervenerunt, & aliqua ibi apocrypha, quæ contra fidei regulam sunt, legerimus; dicta possimus respicere, non auctores iam mortuos præcipiti condemnatione damnare. Quod si adhuc vivet, & correcti errorem suum non condemnarent, nisi sine damnarentur.* Cum autem ergo Iustinianus in Edicto adversus tria Capitula: *Si vero quidam dicunt non oportere Theodoram post mortem anathematizari, sciant quidalem Hæreticum defendunt, quod omnis Hæreticus usque ad finem vite in suo errore permanens, iuste perpetuo anathematizatus, & post mortem subicitur: & hoc in multis Hæreticis & antiquioribus & propioribus factum est, idest Valentino, Basilide, Marcione, Cerintho, Manicheo, Eunomio, & Bonofo: hoc autem idem & in Theodoro factum est, & in via accusato, & post mortem anathematizato à sanctis Patribus; minime id pertinet ad Origenem; nam et si in errores lapsus sit aliquando, ab iis tamen, postquam ab Ecclesia semel forent damnati, recedere se nolle nequam professus est: error fuit in intellectu; pertinaciæ crimen in voluntate non fuit. Denique suam Origeni famam & nomen fati asseruit Leo III. Pontifex maximus, cum inter Lectiones ex Patrum lucubrationibus decerptas, & Romano insertas Breviario, nonnullas quoque ex Origenianis libris petitas eidem inseruit.*
- C Qui ergo omnem haresicos suspensionem ab Origene abesse volunt, cum iis qui invidioso Hæretici nomine ipsam infamant, ita conciliari posse censeo; si duplici notione sumi Hæretici appellationem dicamus, vel ad eum significandum qui haresim aut fabrefecerit aut secutus sit, eam licet ejurare paratus, simulatque fuisset ab Ecclesia repudiata; vel ad designandum eum qui non haresicos duntaxat auctor & assecla, sed perpetuus etiam propugnator, & pertinax ad versus Ecclesiæ auctoritatem assertor fuerit: priore igitur notione Hæretici nomen à Patribus Adamantio imponi, ut haresicos auctor, non assertor significetur. Quo sensu orthodoxi quoque Patres quamplurimi hæretici dici possunt, velut Irenæus, Papias, Cyprianus, & alij. Hac insuper adhiberi potest responsio, ignominiosam Hæretici appellationem non aliter ab Ecclesia, quam ex hypothesi cuiquam infligi, ita si D Ipreis Ecclesiæ decretis in haresi obierit; quæ quidem in Origenem minime cadit criminatio. Acquiescamus igitur in hoc Hieronymi placito è Traditionibus Ebraicis: *Hoc unum dico: vellem cum invidia nominis eius, habere etiam scientiam Scripturarum, stocci pendens imagines, umbraque larvarum, quarum natura esse dicitur, terrere parvulos, & in angulis garrire tenebrosos, & in illo ex Epist. 65. ad Pammach. & Ocean. cap. 3. Quod si quis Iudas Zelotes opproberit nobis errores eius, audiat libere;*

Interdum magnus dormitat Homerus,

Verum operi longo fas est obrepere somnum.

Non imitemur eius vitia, cuius vititates non possumus sequi. Erraverunt in fide alij, tam Græci, quam Latini; quorum non necesse est proferre nomina, ne videamur enim non sui merito, sed aliorum errore descendere..... Nunc vero cum simpliciter errorem eius fatear, sic legam ut ceteros, quia sic erravit ut ceteri. Sed dicas: Si multorum communis est error, cur solum persequimini? quia vos laudatis ut Apostolum: tolle amoris scapulo, & nos tollimus ad magnitudinem & in isto è Prolog. libr. 2. in Mich. Nam quod dicunt Origenis me velamina compilare, & contaminari non decere veterum scripta; quod illi maledictum vehementer esse existimant, eandem laudem ego maximam dico, cum illam imitari volo, quem cautis prudentibus & vobis placere non dubito.

CAPVT QVARTVM.

FORTVNA DOCTRINÆ ORIGENIANÆ.

Capitis quarti partitio.

Tribus Sectionibus constat caput istud. I. explicat quid Origeniana doctrina in Oriente passa sit ab Origenis ipsius ætate, ad altercationem usque Hieronymi & Rufini; tum etiam quam in Occidente fortuna jactata sit. II. continet quidquid Origenismi causa actum est, à Theophili diffidio cum Ægyptiis monachis & Iohanne Chrysofomo, ad tempora Synodi Chalcedonenfis. III. ab ea tempestate, ad hanc usque ætatem Origenismi fortunam persequitur.